

H6E LUOMIS- JA ALKUKIELI SEKÄ ETYMOLOGIA

(päivitelty 20.7.2023)

H6 HEPREA JEESUS-KIELI <https://gen.fi/h6.html>

H6E ETYMOLOGIA <https://gen.fi/h6e.html>

H6E YLEISTÄ <https://gen.fi/h6e-00.html>

H6E Luomis- ja alkukieli sekä etymologia

<https://gen.fi/h6e-00-luomis-ja-alkukieli.html>

SISÄLLYSLUETTELO (luonnos)

0. Dokumentteja

1. Luomis- ja alkukieli saarnaa Kristusta
2. Baabelin kieltensekoitus ja etymologia

0. DOKUMENTTEJA

H Heprea, sivukartta

<https://gen.fi/h-sivukartta.html>

Etymological Dictionary of Biblical Hebrew by Rabbi Samson Rafael Hirsch.

Ed. Matiyahu Clark. Feldheim 1999

<https://books.google.ca/books?id=eVAAfn6lTb4C&printsec=frontcover&hl=fi%23v=onepage&q&f=false>

Etymonline (Online Etymology Dictionary)

<https://www.etymonline.com/>

Klein, Ernest: A Comprehensive Etymological Dictionary

of the Hebrew Language. Macmillan 1987

https://www.sefaria.org/Klein_Dictionary?lang=bi

Mozeson, Isaac E.: The Word. The Dictionary That Reveals the Hebrew Source

of English. Shapolsky 1989

1. LUOMIS- JA ALKUKIELI SAARNAA KRISTUSTA

Jumala on luonut sekä näkyvän että näkymättömän maailmankaikkeuden sanomalla sanoja. Kaikki luodaan sanan kautta – tarkkaan ottaen Sanan eli Jumalan toisen persoonan, Pojan kautta.

3 Jumala sanoi: "Tulkoon valo." Niin valo tuli. (1Moos01_03 JM)

1 Alussa oli Sana. Sana oli Jumalan luona, ja Jumala oli Sana.

(Joh01_01 JM)

2 Hän oli alussa Jumalan luona. (Joh01_02 JM)

3 Kaikki on syntynyt hänen kauttaan,

ilman häntä ei ole syntynyt mitään, mikä on syntynyt. (Joh01_03 JM)

4 Hänessä oli Elämä, ja Elämä oli ihmisten Valo. (Joh01_04 JM)

Biblia ja KR käyttävät valosta vanhan kirjasuomen valkeus-sanaa. Nykyisin valkeus-sanan kuitenkin helposti ymmärretään liittyväksi pikemmin valkoinen- kuin valo-sanaan. Olkoonkin, että valkeus rymmäisi pimeys-sanan vastakohtana. Suomalainen ei nykyisin kuitenkaan käytä pimeyden vastakohtana valkeus- vaan valoisuus-sanaa.

Nykysuomalaiselle tarkoitettu Raamatussa on syytä käyttää parasta tarjolla olevaa sanaa "valo". Tämä siitäkin huolimatta, että niin allekirjoittanut kuin monet muut pitkän linjan kristityt ovat tottuneet ja kiintyneet vanhaan valkeus-sanaan. Mutta jotta tulevat suomen kieltä puhuvat sukupolvet – jos Herra niitä vielä sallii tulevan – eivät saisi meiltä perinnökseen sellaista Raamattua ja sellaisia uskon lauseita, joissa on turhaan hankalia tai helposti väärin ymmärrettäviä sanoja, niin meidän on syytä alkaa käyttää nyky-suomen sanoja.

Tämä ei tarkoita sitä, että alkaisimme käyttää uutta kirkkoraamattua (UKR), joka on teologisesti monin paikoin kestävä. Joissakin kohdissa se on pikemmin väännös kuin käänös. Raamattua on käännettävä ensisijaisesti teologian ehdoilla. Esim. teologiset käsitteet "vanhurskaus" ja "siunaus", eivät tyhjene mihinkään ajallisen elämän piiristä tuttuihin asioihin. Niitä ei pidä yrittää alkaa käänöksessä selittää ja samalla kaventaa niiden teologista sisältöä.

Mutta palaamme takaisin luomiseen. Mitä kieltä nuo Jumalan lausumat luomissanat olivat? Oma vastaukseni on: hepreaa – tai tarkennettuna seemiläistä alkukieltä, joka tulee kirkkaimmin esille klassisessa Raamatun hepreassa. Jatkossa käytän yksinkertaista tästä seemiläisestä luomis- ja alkukielestä nimitystä "heprea". Tämä luomiskielen määrittely ja identifioiminen on kuitenkin ehdottomasti adiafora-kysymys eli kuolemattoman sielun iankaikkisen pelastuksen kannalta merkityksellinen asia.

Mutta itselleni Raamatun ja sen alkukielten opettajana heprea näyttäytyy kirkkaana Kristus-kielenä. Mitään muuta mielekästä vastausta heprean alkuperään minulla ei ole, kuin että se on Pyhästä Hengestä lähtöisin oleva Jumalan kieli. Heprea on se kieli, jonka Jumala opetti tai pikemminkin antoi paratiisissa vielä syntyneelle lankeamattomalle Aadamille.

Heprean kieli, sen jokainen kirjain ja sana, jopa kielioppisäännöt, saarnaavat Jeesusta Kristusta. Herramme Jeesus Kristus on Jumalan Sana. Se tarkoittaa sitä, että lopulta kaikki sanat – kaikissa kielissä – saarnaavat meille tavalla tai toisella Vapahtajaamme. Joskus sanan saarna on suoraa ja avointa, joskus kätkeytyä. Joskus sana tarkoittaa Jeesusta sellaisenaan, joskus vastakohtansa kautta. Joidenkin sanojen Kristus-yhteys aukeaa vain sen kautta, että Jeesus tehtiin

meidän puolestamme sijaiskärsijänä synniksi, hylätyksi ja kirotuksi helvettiin heitettäväksi käärmeeksi.

Jumalan valitseman kansan patriarkka Abraham ja hänen vanhempansa ovat kuitenkin eläneet arameankielisellä alueella ja sitä itsekin äidinkielenään puhuneet. Heprea on puolestaan kanaanilaisten kansojen kieli, jonka Abrahamin jälkeläiset omaksuivat Luvattuun maahan muutettuaan. Aramea ja heprea ovat läheisiä sukulaiskieliä, joten Abraham ja kanaanilaiset ovat toisiaan jossain määrin kyllä ymmärtäneet. Herra oli säilyttänyt lähimpänä paratiisikieltä olevan muuttumattoman kielen sillä pienellä alueella, minne Abrahamin suku oli muuttava, jotta kanaanilaisten kieli eli heprea tulisi Herran kansan kieleksi.

Jumalan luomiskieli heprea on myös paratiisikieli ja samalla ihmiskunnan alkukieli. Herra antoi Aadamille heprean kielen lahjan. Ihminen alkoi sitten tuota alkukieltä laajentaa sepittämällä siihen uusia sanoja nimeämällä luontokappaleita.

Ihmiskunnan harjoittama tieteellinen tutkimus on tämän Jumalan Aadamille antaman nimeämistehtävän jatkumoa. Tieteellinen tutkimus on sitä, että annetaan nimi jollekin asialle eli määritellään tietty ilmiö. Tieteellinen tutkimus lepää vahvasti Raamatun, erityisesti Ensimmäisen Mooseksen kirjan varassa. Ei ole yllätys, että Mooseksen kirjoja kaikkein antaumuksellisimmin tutkivat juutalaiset ovat saaneet ~30 prosenttia kaikista Nobel-palkinnoista. Juutalaisia on maailmassa ~20 miljoonaa, muita kansoja ~8 miljardia.

Siellä, missä perustaudutaan Luojan ilmoitukseen, Pyhään Raamattuun, tiede ja tutkimuskin voivat hyvin. Niissä yhteisöissä, jotka eivät ole Jumalan ilmoitussanan vaikutuspiirissä, ei myöskään tiede voi hyvin. Totuus tekee vapaaksi – Jumalan sana on totuus. Siellä missä ollaan osattomia Jumalan sanasta, ei totuudesta voimansa saava ja totuuden varassa lepäävä tiedekään voi menestyä. Ilman totuuden eli Jumalan sanan alle alistumista tämän maailman johtajista tulee vallanhimoisia diktaattoreja, joille totuus ei ole itseisarvo. Diktaattorien vallan alla ei voi tehdä vapaata tutkimusta, vaan tiedekin on silloin alistettu vallankäytön välineeksi. Tämä koskee myös ideologisia diktatuureja.

2. BAABELIN KIELTENSEKOITUS JA ETYMOLOGIA

Kaikki maailman kielet pohjautuvat alkuseemiläiseen kieleen, jota voimme parhaiten opiskella Vanhasta testamentista, erityisesti sen vanhimmista osista eli Pentateukista (viisi Mooseksen kirjaa) ja muista varhaisemmista historiakirjoista.

1 Koko maailmassa oli yksi kieli ja samat sanat. (1Moos11_01)

5 Niin Herra astui alas katsomaan kaupunkia ja tornia,
jonka ihmislapset olivat rakentaneet.

6 Herra sanoi: "Katso, he ovat yksi kansa, ja heillä kaikilla on yksi
kieli, ja tämä on heidän ensimmäinen yrityksensä.

Nyt ei heille ole mahdotonta mikään, mitä aikovatkin tehdä.

7 Tulkaa, astukaamme alas ja sekoittakaamme siellä heidän kielensä,
niin ettei toinen ymmärrä toisen kieltä."

8 Niin Herra hajotti heidät sieltä yli kaiken maan,
niin että he lakkasivat kaupunkia rakentamasta.

9 Siitä tuli sen nimeksi Babylon, koska Herra siellä sekoitti kaiken
maan kielen. Sieltä Herra hajotti heidät yli kaiken maan.

(1. Moos. 11:5–9, 1Moos11)

Babylonin eli Baabelin kieltensekoituksessa tapahtuneessa sanojen
sekoittumisessa eli muuttumisessa on löydettävissä selviä toistuvia
lainalaisuuksia. Katso esim.

H6E גבר gavar, olla voimakas, urhea (etymologia)

<https://gen.fi/h6e-gbr.html>

Sanat eivät ole syntyneet kieliin tyhjiössä, vaan kullakin sanalla on oma
historiansa ja juurensa, joka johtaa lopulta hepreaan. Etymologia eli sanojen
oikea, alkuperäinen merkitys löytyy viime kädessä heprean kautta. Ja kaikki
heprean sanat saarnaavat meille Kristusta, Jumalan elävää Sanaa!